

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 8 J/09 iunie 2010

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului J.C., judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători și pârâtul judecător J.C., asistat de avocat A.D.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția a procedat la ascultarea pârâtului judecător J.C., cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților în susținerea și combaterea acțiunii disciplinare.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant arată că, în contextul unor relații de prietenie dintre pârâtul judecător J.C. și senatorul V.C., începând din anii 2004 - 2005, între cei doi au avut loc mai multe

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

întâlniri în cadrul cărora, potrivit celor afirmate de domnul judecător, se purtau discuții cotidiene.

În virtutea acestor relații, în cursul după-amiezii zilei de 26.11.2009, senatorul V.C. l-a contactat telefonic pe domnul judecător J.C., adresându-i invitația de a se întâlni la restaurantul „Select”, situat în apropierea sediului Guvernului României.

Domnul judecător a acceptat invitația și s-a deplasat cu autoturismul de serviciu la locul de întâlnire stabilit, unde senatorul V.C. se afla în compania colegului său de partid, M.A.

În continuare, între pârâtul judecător și senatorul V.C. a avut loc un dialog care, printre altele, privea două cauze aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv dosarele penale nr. 29/2005 și nr. 7437/2009.

Din discuția purtată, rezultă că domnul judecător trebuia, în accepțiunea senatorului V.C., să obțină informații privind cele două cauze penale, precum și informații referitoare la persoanele care asigurau componența completelor de judecată care fuseseră învestite cu soluționarea respectivelor dosare și că informațiile solicitate erau „extrem de importante”, apreciate de senatorul V.C. ca fiind de „nivel zero”, aspect subliniat în mod repetat de acesta din urmă pe parcursul discuțiilor.

Față de situația de fapt expusă, Comisia de disciplină pentru judecători apreciază că, pe parcursul întâlnirii dintre magistrat și cei doi senatori, pârâtul judecător a manifestat o atitudine favorabilă demersului inițiat de senatorul V.C., afirmând că se va interesa de cele două dosare și stabilind, de comun acord cu acesta, un anumit mod de lucru, în sensul că urma să-l contacteze pe acesta din urmă a doua zi, după obținerea informațiilor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Totodată, se arată că potrivit art. 104 din Legea nr. 161/2003, în vigoare conform art. 63 alin. (2) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia, încălcarea acestei dispoziții legale constituind abatere disciplinară, în conformitate cu dispozițiile art. 108 din Legea nr. 161/2003.

Astfel, se susține de către comisia de disciplină că aceste dispoziții legale au rolul de a defini conținutul abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, în teza privitoare la interdicții, respectiv aceea potrivit căreia magistraților le este interzis de a avea manifestări contrare demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul funcției de judecător. Se mai arată că în acest sens în care s-a pronunțat și Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin decizia nr. 9/2007.

În accepțiunea acestor dispoziții legale, imparțialitatea reprezintă calitatea fundamentală cerută unui judecător și constituie atributul esențial al justiției, iar percepția conform căreia un judecător nu este imparțial poate apărea în mai multe moduri, inclusiv prin asocierile și activitățile judecătorului în afara instanței, cum este cazul în situația analizată. Alături de imparțialitate, interdicțiile reglementate de art. 104 din Legea nr. 161/2003 fac referire și la afectarea prestigiului funcției și a demnității funcției.

De aceea, relevant din punctul de vedere al interdicțiilor stabilite în sarcina magistraților este faptul acceptării demersurilor solicitate de senatorul V.C. și al

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

asigurării date de judecător cu privire la furnizarea informațiilor solicitate, conduită ce contravine interdicțiilor analizate în cele ce preced.

Procedând în această manieră, fără a refuza rugămințile adresate de senator, domnul judecător nu a acționat în conformitate cu demnitatea și prestigiul funcției de magistrat, cu atât mai mult cu cât domnia sa îndeplinește funcția de judecător în cadrul instanței supreme.

Totodată, Comisia de disciplină a reținut că, prin atitudinea adoptată de domnul judecător J.C. și prin consecințele produse, s-au creat premisele afectării imparțialității și prestigiului justiției în ansamblul său.

Pentru considerentele expuse, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare, așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni disciplinare dintre cele prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Având cuvântul, avocat A.D., apărător ales al pârâtului judecător J.C., arată că a exprimat în scris concluziile pe care dorește să le susțină și oral în prezenta cauză, solicitând în principal respingerea acțiunii, pentru următoarele considerente:

Astfel, se arată că la data la care domnul judecător J.C. s-a întâlnit cu senatorul C.V., la restaurantul „Select”, domnul senator nu se afla în regim de detenție, fiind considerat o persoană respectabilă, general al armatei române. Nici întâlnirea cu domnul M. nu creează suspiciuni, acesta nesăvârșind fapte penale.

Se mai arată că domnul senator a fost coleg de partid cu soția domnului judecător și în acea perioadă s-a legat o prietenie între aceștia.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Faptul că în cadrul întâlnirii de la restaurantul „Select” domnul judecător nu a refuzat să primească de la domnul senator un bilet pe care se aflau înscrise numerele celor două dosare, s-a datorat contextului în care se aflau, și anume că dacă ar fi refuzat categoric, ar fi creat o situație stânjenitoare pentru toți cei prezenți, cu atât mai mult cu cât discuția se purta într-un restaurant, deci nu fusese abordat în cabinetul său de judecător, ceea ce i-ar fi conferit o altă conotație a acestui demers.

Un alt aspect important este că, ulterior, domnul judecător nu s-a dus la nici unul dintre magistrații care urmau să soluționeze dosarele indicate în bilet.

În opinia apărării, se apreciază că se exagerează atunci când se vorbește despre dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003, întrucât este absurd să ceri într-o asemenea situație concretă unui magistrat să adopte un comportament caracterizat prin imparțialitate, fiindcă el nu era chemat acolo în această calitate, ci aceea de prieten, deci nu putea fi nici părtinitor și nici imparțial.

Se arată că apariția în presă a acestor dialoguri, însoțită evident de comentarii ironice și prezumțioase, a indus în rândul opiniei publice un sentiment de neîncredere, și nu conduita domnului judecător din momentele respective, deoarece acesta nu a folosit un limbaj trivial, nu s-a manifestat indecent și nu a generat situații compromițătoare pentru un magistrat sau pentru orice individ respectabil, astfel încât să altereze încrederea cetățenilor în justiție și în persoana celor care o administrează.

Față de aceste considerente, precum și a notelor de concluzii scrise, formulate de avocat M.N., solicită respingerea acțiunii disciplinare exercitată împotriva domnului judecător J.C.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

*Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Fax: 322.62.96
Web: www.csm1909.ro*

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 23.04.2010 sub nr. 8/J/2010, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului J.C., judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în cursul zilei de 26.11.2009, la invitația senatorului V.C. determinată de ajutorul promis de acesta colegului său de partid M.A., pentru soluționarea favorabilă a două cauze penale aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, pârâtul judecător J.C. a acceptat solicitarea de intervenție în cele două cauze penale, stabilind de comun acord un anumit mod de lucru, în sensul că urma să-l contacteze pe acesta, a doua zi după obținerea informațiilor.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea acțiunii, comisia de disciplină a solicitat proba cu înscrisuri și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La termenul de judecată din data de 03.03.2010 a fost audiat pârâtul judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

J.C. care a relatat, cu unele nuanțări, aceeași situație de fapt cu cea reținută în conținutul acțiunii disciplinare.

Astfel, pârâtul judecător a arătat că, în contextul unor relații de amicitie cu senatorul V.C., în seara zilei de 26.11.2009 a acceptat invitația telefonică a senatorului de a se întâlni cu acesta la restaurantul „Select”, unde se afla și senatorul A.M.

În cadrul acestei întâlniri, senatorul V.C. i-a dat un înscris pe care erau trecute numerele a două dosare penale aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și l-a rugat să afle numărul completului și numele judecătorilor, bilet pe care l-a luat și a întrebat când dorește să-i dea aceste relații.

Mai arată că era prima oară când senatorul îi solicita comunicarea unor date în legătură cu atribuțiile sale de serviciu, acceptul său datorându-se faptului că aceste informații erau de interes public. Pârâtul judecător arată că ulterior, nu a făcut nici un demers în sensul celor solicitate de senator și, deși s-a mai întâlnit cu acesta, nu a mai fost întrebat nimic în legătură cu cele solicitate.

Analizând probele administrate în cauză, Secția pentru judecători reține următoarele:

În virtutea unor relații de prietenie, în cursul după-amiezii zilei de 26.11.2009, senatorul V.C. l-a contactat telefonic pe pârâtul judecător J.C., adresându-i invitația de a se întâlni la restaurantul „Select”, situat în apropierea sediului Guvernului României.

Pârâtul judecător a acceptat invitația și s-a deplasat cu autoturismul de serviciu, la locul de întâlnire stabilit, unde senatorul V.C. se afla în compania

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

colegului său de partid, senatorul M.A.

În cadrul acestei întâlniri, senatorul V.C. i-a solicitat explicit pârâtului judecător J.C. să obțină informații despre dosarele penale nr. 29/2005 și nr. 7437/2009, aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, și despre persoanele care asigurau componența completelor de judecată care fuseseră investite cu soluționarea respectivelor dosare, totodată înmânând pârâtului judecător un înscris pe care erau scrise numerele celor două cauze.

Pârâtul judecător l-a asigurat pe senator că va face demersurile necesare cu privire la obținerea datelor cerute și că a doua zi, după obținerea informațiilor, îl va contacta.

Informațiile solicitate erau apreciate de senatorul V.C. ca fiind importante, aspect subliniat în mod repetat de acesta pe parcursul discuțiilor cu pârâtul judecător.

De asemenea, se reține că întâlnirea de la restaurantul „Select” a fost determinată de ajutorul promis de senatorul V.C. colegului său de partid, senatorul M.A., în sensul de a-l ajuta pentru soluționarea favorabilă a celor două cauze penale. În acest scop, l-a invitat la restaurant pe pârâtul judecător J.C. și i-a solicitat obținerea unor informații despre respectivele cauze penale.

Totodată, se reține că prin atitudinea adoptată, pârâtul judecător a confirmat percepția pe care senatorul V.C. o avea despre justiție și care a fost transmisă și interlocutorului său, senatorul M.A., în sensul că o serie de judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție răspund solicitărilor sale, de a interveni pe parcursul soluționării anumitor cauze, în scopul obținerii unor soluții favorabile.

Situația de fapt astfel cum a fost reținută rezultă din coroborarea declarațiilor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

de recunoaștere date de pârâtul judecător atât în cursul cercetării prealabile, cât și în fața Secției coroborate cu datele cuprinse în procesul verbal de redare a convorbirilor purtate în mediu ambiental la restaurantul „Select”, interceptate în baza mandatului din 25.08.2009 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, din care rezultă, pe de o parte acceptul expres al pârâtului judecător în efectuarea demersurilor solicitate, iar pe de altă parte certitudinea celor doi senatori, de rezolvare favorabilă a solicitărilor adresate pârâtului judecător.

Fapta, astfel cum a fost reținută, contravine prevederilor art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, de prevenire și sancționare a corupției, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare conform art. 63 alin. (2) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, care completează și definesc conținutul abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a), în teza privitoare la interdicții.

Potrivit acestor dispoziții legale, judecătorii și procurorii au obligația să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate, fiindu-le interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Prin urmare, imparțialitatea reprezintă garanția încrederii justițiabililor în magistrații și instituțiile care realizează actul de justiție și constituie atributul esențial al justiției.

În acest sens și în Carta Europeană a statutului judecătorilor se prevede că statutul judecătorilor trebuie să asigure imparțialitatea pe care toți cetățenii sunt îndreptățiți să o aștepte din partea instanțelor. Judecătorul trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze efectiv încrederea în independența și imparțialitatea lor.

Din acest punct de vedere, imparțialitatea trebuie să transpară atât din funcțiile juridice ale judecătorului, cât și din celelalte activități ale sale, fiind absolut necesar ca judecătorii să se asigure că nu pot exista motive întemeiate, respectiv fapte determinate și verificabile care pot justifica îndoielile cu privire la imparțialitatea sa.

Asupra acestei probleme, în cauza *Daktaras c. Lituania* (2000), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, din perspectiva art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană, că noțiunea de imparțialitate a unei instanțe include în conținutul său atât un element subiectiv cât și unul obiectiv, acesta din urmă referindu-se la garanțiile pe care trebuie să le ofere instanța pentru a exclude orice îndoială justificată în această privință.

Alături de imparțialitate, dispozițiile art. 104 din Legea nr. 161/2003 fac referire și la afectarea prestigiului funcției, respectiv al puterii judecătorești.

Raportat la persoană, prestigiul funcției este atribuit social judecătorului ca urmare a dobândirii calității de magistrat și poate fi afectat prin adoptarea unui comportament care încalcă normele de conduită impuse prin legi și regulamente.

De aceea, legiuitorul, în cuprinsul textului de lege sus-menționat, face referire, în cadrul interdicțiilor, și la orice manifestare contrară demnității funcției.

Demnitatea funcției este dată de conduita proprie a judecătorului, care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

presupune respectarea valorilor ce compun prestigiul funcției.

Acesta este motivul pentru care prestigiul funcției și demnitatea funcției nu se suprapun, dar nici nu pot fi disociate complet.

Astfel, se reține că prin adoptarea unei atitudini de acceptare și a promisiunii făcute în prezența celor doi senatori că va încerca să soluționeze favorabil cererile senatorului V.C., fără a le refuza, pârâtul judecător nu a acționat în conformitate cu demnitatea și prestigiul funcției de magistrat, fiind astfel afectate imparțialitatea și prestigiul justiției în ansamblul său.

Această atitudine a confirmat percepția negativă pe care senatorul V.C. o avea despre imparțialitatea și independența instanțelor în general și a celei supreme în cazul de față, percepție care a fost transmisă și interlocutorului său, senatorul M.A.

Din acest punct de vedere, se apreciază că este lipsit de relevanță faptul că pârâtul judecător nu intra în componența completelor pe rolul cărora se aflau cele două dosare penale, că nu s-a probat existența unei intervenții la nivelul completelor de judecată investite cu soluționarea lor și că informațiile solicitate aveau caracter public, astfel că apărările formulate în acest sens, urmează a fi înlăturate.

Raportat la prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fapta săvârșită de pârâtul judecător J.C., anterior expusă, reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din același act normativ, în teza privitoare la interdicții, respectiv interdicția magistraților de a avea manifestări contrare demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul funcției de magistrat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtului judecător rezultă din adoptarea de către acest a unei atitudini de acceptare a demersurilor solicitate de către V.C. și a promisiunii că va încerca să soluționeze favorabil aceste cereri.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere gravitatea concretă a faptei, urmările acesteia, atitudinea pe care pârâtul judecător a înțeles să o adopte pe parcursul procesului și circumstanțele personale ale acestuia.

Astfel, se vor avea în vedere relațiile de prietenie existente la data săvârșirii faptei între pârâtul judecător J.C. și senatorul V.C., lipsa oricăror demersuri ulterioare din partea pârâtului judecător pentru a obține și transmite informațiile solicitate așa cum îl asigurase pe senator în data de 26.11.2009, întreaga activitate profesională desfășurată de acesta și faptul că pârâtul judecător nu a mai fost sancționat disciplinar, ceea ce conturează, până la săvârșirea prezentei abateri disciplinare, existența unui comportament în conformitate cu standardele funcției de judecător.

În baza articolului 100 lit. d din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, va aplica pârâtului judecător J.C. sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunare brute cu 15%, pe o perioadă de o lună.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului J.C. – judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului J.C. – judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunare brute cu 15% pe o perioadă de o lună, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului